

Ogledovalca sta vse to dobro premislila in naposled sklenola odboru konjerejskega društva nasvetovati, naj opusti vse misli na Pohorji prirediti pašnik za žrebeta. (Konec prihod.)

Kako je mogoče poljske miše pokončati.

Na Francoskem se poljskih miši na sledeči način iznebijo. Po dva do tri metre narazen se s plugom na njivi po dolgem potegnejo brazde in potem ravno tako po širokem. Kjer se brazde križajo, zakepljejo v brazde loncev, ki so napol z vodo naliti. Okolo loncev se štiri ovseni klasi tako potaknejo, da se nad lonci stikajo in tako nekaj kakor strešico delajo. To se navadno večer pred solnčnim zahodom naredi. Miši pridejo po noči iz lukenj in navadno po brazdah naprej tekajo. Brž, ko pridejo do ovsenih klasov, kateri so jim posebno priljubljena sladčica, začnejo se ob njih spenjati, ovsene bilke se vpogibljejo in miši pecepajo v lonce. Drugo jutro se njih včasih po 20 in več v loncih nabaja. Če vsi posestniki jedne srenje ob tistem času to storé, očistijo v 10—14 dneh vse polje mišij.

Muhe živini odganjajo z mrežicami, pa tudi s tem, če se žival ob nogah umiva z vodo, v kateri se je orehovo listje kuhalo. Konjem se baje s tem močno pomaga. Poskušnja ni težka.

Trtna uš se v Istriji dalje širi. Bati se je nže za gorice na Krasu in v Goričkem. V Brežicah na Štajerskem je osuovan odbor v zatirovanje trtne uši. Voditelj mu je adjunkt mariborske vinorejske šole, g. Hanzelj.

Dopisi.

Iz Maribora. (Dvajsetletnico) naše čitalnice smo dne 17. jul. zvečer obhajali prav po domače veselo. Banketa je se udeležilo mnogo gospodov, gospa in gospodičin iz mesta in okolice. Navzočih imeli smo tudi pridnih gostov iz Trsta, Celja, Ptuja, sv. Lenarta itd. Predsednik g. Ulrih je zbrane z navdušenim nagovorom pozdravil, namen svečanosti naznanil in se hvaležno spominjal svitlega cesarja, ki je s tem, da je ustavo dal, narodom umogočil prosteje dihati in gibati se. In prvi sad ove svobode bila je na Slovenskem ustanovitev mariborske čitalnice. Zadoleno je potem trikratno: živijo-klicanje in godba je zasvirala cesarsko hymno. G. profesor Majciger, sam ustanovitelj čitalničin, nam je potem zvesto in marljivo sestavljeno zgodovino njeno razložil. Njegov zanimivi govor objavimo v predalu za poduk in kratek čas! Sledile so potem številne nappitnice in čestivne spomenice na žive pa tudi na rajne prijatelje in podpornike čitalničine: Govorili so pa gospodje: dr. Serbec iz Celja, ki nam je donesel voščila celjske posestrime čitalnice, prof. Glaser, ki nas je pozdravil z glasi od Jadranskega morja, dalje dr. Jurtela iz Ptuja, dr. Pajek, dr. Križanič, dr. Janko Serbec iz Mari-

bora. Dvorani ste bile primerno okinčani, v prvi je se vršil banket, v drugej pa živahen ples! Ob konci omenimo še pridnega gostilničarja g. Greinerja, ki je skrbel za dobro jesti in piti in točno postrežbo!

Iz Koroškega. (Toča — birma — potepuhi — strela — trdnjava.) Dolgo v žalostnem spominu ostane prebivalcem Hodiške doline den 8. julija t. l. Okolo 5. ure popoldne pribruje strahovita burja od Vrbe in od severozapadnih planin. Kar strehe je trgalo, kozolce podiralo, drevesa lomilo, 3 ljudi je strela zadela. Kmalu potem se pa vsiplje toča, kakoršne najstarejši ljudje ne pomnijo, v 10 minutah bilo je vse upanje na bogato žetev uničeno: zimine in jarine so zmlačene, kuruza v zemljo zabita, krompir poškodovan. Toča je sekala od Vogelne vasi po celem Hodiškem dolu do Vetrinja in Zakamna. Najbolj strahovito zadeto je Hodiše. Ljudje so uže kruha stradali, sedaj pa še semena ne bodo imeli. Lepi gozdi so potrti in strašno razdevani, po nekaterih vasnicah je vse sadu nosno drevje polomilo ali izruvalo. Škodo cenijo na 80.000 fl. Tukaj bo treba usmiljenja in požrtvovalne krščanske ljubezni, da se ubogim revam vsaj skoz zimo pomaga! — Dne 24. in 31. julija bodo novi knezoškof prvokrat v Celovci delili zakrament sv. birme. — Okolo Celovca se klati mnogo potepuhov, ki ljudi, zlasti kmetske, na kvartanje vabijo, da jih potem ogoljufajo. — V Rožeku je zemljark konja k drevesu privezal, sam pa se pred dežem v hišo skrtil. Naenkrat udari strela in ubije konja. — V Mariborgetu stavijo c. k. oficirji močno trdnjavo! — Zadnji sejem v Kapli dne 2. julija je se slabo obnesel. Tujih kupcev za živino ni bilo nič!

Od sv. Marjete pri Pesnici. (Letina.) Kakor kaže, bode se letošnje leto pri nas precej dobro obneslo. Sena smo dobili lepega, na nekaterih krajih, vkljub vodi, tudi precej. Mnogo več bilo bi ga pa, ko bi nam Pesnica toliko ne škodovala. Cena bila mu je cent. 50—90 kr. Ozimna je lepo dozorila in pričakujemo dobrega in obilnega zrna, kuruza in krompir lepo rasteta. Prav dobro pa ugaja vreme vinogradom, kateri so deloma tako obloženi z grozdem, da je kaj veselo ogledovati. Najbolj rodni so med Dravo in Pesnico. Le nizki vinogradi so posebni, kažejo malo grozdja in obetajo slabo bratev. Pesnica pojema in mlinarji počivajo. Pomenljive so besede, katere je govoril tukajšnji obče spoštovani mlinar A. Bračko, kateri pravi: „Kedar jaz skozi vse leto meljem, ima kmet malo kruha, kedar pa ne meljem, ima pa kmet dovolj kruha. Ako nas Vsemogočni čuva in nam prizanese, ter nas obvaruje toče, bomo imeli precej dobro letino!

Od Ptujске gore. (Grozna nesreča) se je pri nas zgodila 15. jul. t. l. Našo slovito cerkev sedaj popravljajo na državne stroške. Kamenje dovožal je pridni rudar v Stokoveih g.

Horvat. Omenjenega dne so v njegovej rudi streljali in lomili kamenje pa niso zapazili, da je visoko nad njimi pečina poknila. Naenkrat se vtrga okolo 300 centov težek kos od pečine in padne ravno na gospodarja pa ga ni k priči zdobil. Kamen je bil na spodnji strani votel tako, da je ubogi g. Horvat pod njim ležal hudo ranjen pa ne ubit. Milo je zdihoval in prosil pomoči; toda 3 „binte“ bile so preslabe, kamen odvaliti. Morali so velik kos poprej odkrnuti; cele $\frac{3}{4}$ ure je trajalo, preden so nesrečnika izvlekli. Prišli so tudi č. g. župnik s sv. poslednjim oljem. Mož je bil še pri zavesti pa z očesom, roko, nogo ni mogel več genoti ali kam krenoto. Čepina na glavi mu je bila počena, na prsih 25 ran, na hrbtu jednako, na desnici od lakta do pesti meso iztrgano z žilicami vred, le kite so ostale. V nedeljo je revež umrl zapustivši žalostno vdovo in 6 neoskrbljenih otrok. J. K.

Iz Dunaja. (Novo gospodarsko društvo slovensko.) Dne 20. junija t. l. ustanovil se je tukaj „agronomični odsek“, kot oddelek akademičnega društva dunajske „Slovenije“. Namen mu je, razpravljati stvari, spadajoče v poljedelsko in gozdarsko stroko s posebnim ozirom na slovenske dežele, ter se doseza ta namen s čitanjem in presojevanjem predavanj omenjenih strok v slovenskem jeziku. V izvršujoči odbor voljeni so sledeči gospodje: Jurij Kraigher, stud. forest. za predsednika; Valentin Oblak, stud. agr. za podpredsednika; Ferdo Svetek, stud. agr. za tajnika in Ferdo plem. Kleinmayr stud. forest. za blagajnika. Prva redna seja bila je 9. julija. Dnevni red je bil: 1. Čitanje zapisnika glede pogovorov o vstanovljenji tega odseka. 2. Poročilo predsednikovo. 3. Predavanje g. stud. agr. Val. Oblaka: „Kaj je naša naloga“ (kot slušateljev višje poljedelske in gozdarske šole) v počitnicah 4. Slučajni predlogi in interpelacije.

Iz Brašlovca. (Šolski svet — številjenje — reklamacije — letina.) Pretekli mesec je bila volitev za novi šolski svet. Izvoljeni so bili gg. Jak. Bohinc, dekan, Anton Voušek, Fr. Prislan, Anton Plaskan in Iv. Sirše, sami narodnjaki in naročniki „Slov. Gosp.“ — Pri letošnjem številjenji ljudstva smo v našej občini našli 2526 ljudi, 1197 moških in 1329 ženskih, 132 ženskih več, kakor moških. — Z reklamacijami smo imeli mnogo opravka, posebno posestniki vinogradov so skoraj od kraja reklamirali; čeravno je naš kraj uže skoraj zadnji za vinograde in njih lega slani in mrazu izpostavljena, so skoraj brez izjeme v II. in III. vrstilni razred umeščeni bili. Letina pri nas prav lepo kaže, samo Bog nas varji pred točo ali drugo ujmo.

Od sv. Janja pri Dobrni. (Letina, šola.) Po njivah se letos za kmeta poprek ugodno kaže; žito je sicer večidel „ležalo“ vsled viharjev in naglega deževja, vendar posebne škode odtod ni bilo. Tudi z vinogradi smo po viših legah prav

zavoljni; zdi se skoro, kakor da bi se na trsji ne čutili nasledki lanske toče. Sena nam je pa nenavadno veliko prirastlo; nek posestnik je rekel, da že 22 let gospodarji, a toliko ga še nobeno leto ni dobil. — Lani smo že pretesno šolsko izbo raztegnili za nekoliko metrov. Ker je takrat učiteljska služba bila razpisana, mislili smo, da bo v popravljenem poslopji začela podučevati nova moč. Nek prosilec iz zgornjega Štajerja bi bil rad prišel k nam. V svojem priporočilnem pismu je povedal, da je vsled dolgoletnega službovanja v šolskih zadevah sicer dobro izurjen, samo da še slovenski ne zna, vendar ima upanja, da bi se totemu jeziku kmalu privadil! Ali na njegovo „upanje“, se ni bilo mogoče zanašati. To je bilo uzrok, da je še za eno leto tukaj ostal naš prejšnji gosp. učitelj, ki nas sedaj znovič nameni zapustiti ter se preseliti v Šoštanje. Če bo se za izprazneno mesto oglasil prosilec, ki je tudi orgljavec, se ve da bi ustregel sebi in nam.

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Stari Viljelm, nemški cesar biva zopet na avstrijskih tleh v Gostinskih toplicah. Pravijo, da se snide z našim cesarjem in da bo tudi Bismark zraven in shod toraj politično imeniten. Mogoče! Tudi italijanski kralj baje sili na Dunaj, da bi se z našim cesarjem pogovarjal. No, kakšni prijatelji Avstrije da so pruski Nemei in pijemonteški Lahji, to uže dolgo vemo. — Sedaj je se izvedela cela zarota nemško-italijanska zoper Slované v Avstriji: spomladi so došli iz Spljeta v Dalmaciji italijanski liberalci pod vodstvom dr. Bajamontija na Dunaj v dogovore z nemškimi liberalci pod posredovanjem velikonemškega zijaka dr. Koppa. Sklenoli so Čehe, Slovence in Hrvate tako dražiti, da bodo ti razjarjeni začeli Nemce in Italijane pretepati, potem se pa mora nebo in zemljo pretresujoči krič zagnati: „glejte, Nemci in Italijani si na avstrijskih tleh niti življenja niso več slobodni. Ker pa Bismark in Garibaldi za tako upitje tanka ušesa nosita, zato ni dvoma, da se ustrašijo naposled celo svitli cesar in ministru Taaffeju dajo slovo in pokličejo zopet ustavoverske nemške liberalce“. Tako so sklenoli, toda le pri Čehih se jim je posrečilo nekoliko neredov in tepežev pouzročiti, Slovenci smo na klepetanje „Deutscher-Verein“ v Ptujji tiho djali in ščuvanje nemških listov prezirali. Jednako storili so tudi Hrvatje v Spljetu. Tiho so djali, akopram so psi s slovanskimi barvami trobojnicami namazani po ulicah letali. To so tem laglje storili, ker je brbljavec dr. Bajamonti pred časom zaroto prevelikemu številu svojih ljudi izpovedal. Naposled je mirnost Slovanov tako razdražila Lahe, da so ti 10. julija grdo začeli razsajati tako, da jih je vojaštvo moralo iti poditi. Sedaj je pa vse jasno, vsa zarota razkrita, po naših časnikih objavljena. Vsakemu poštenemu Avstrijanu se mora gujusiti